

Vợ À, Anh Đâu Có Khóc !

Contents

Vợ À, Anh Đâu Có Khóc !	1
1. Chap 1	1
2. Chap 2	2
3. Chap 3	3
4. Chap 4	4
5. Chap 5	5
6. Chap 6	6
7. Chap 7	6
8. Chap 8	7
9. Chap 9	8
10. Chap 10	9

Vợ À, Anh Đâu Có Khóc !

Giới thiệu

Biệt thự Lục gia Trong một căn phòng màu trắng có một cô gái đang ngủ say, khuôn mặt cô gái xanh xao và nhợt nhạt, đôi

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/vo-a-anh-dau-co-khoc>

1. Chap 1

Biệt thự Lục gia

Trong một căn phòng màu trắng có một cô gái đang ngủ say, khuôn mặt cô gái xanh xao và nhợt nhạt, đôi mắt cô khẽ động đậy, đôi mắt quyến rũ đó từ từ mở ra

- Đây... là đâu?- cô gái nhíu mày khó hiểu

- Vợ à! Em thức giấc rồi sao?- một chàng trai có khuôn mặt cực kì yêu nghiệt bước vào

- Vợ? Anh là ai vậy?- cô gái nhú chặt mày
 - Đúng! Em là vợ anh! Em không nhớ gì sao?- chàng trai cười dịu dàng, cô gái chỉ lắc đầu
 - Tôi là ai?- cô gái hỏi, trong đầu tràn đầy nghi vấn
 - Em là Phương Nghi Nghi, hôn phu của anh!- chàng trai cười tươi nói
 - Tôi không tin! Tôi muốn đi điều tra thân thế của tôi!- cô vừa bước xuống giường thì liền té, chàng trai liền đỡ cô lên giường rồi nói
 - Khi nào em phục hồi lại sức khỏe anh sẽ đưa em đi!
 - Được!- cô nói
 - Em ngủ thêm một lát nữa đi!- chàng trai nói rồi xoa đầu cô gái
 - Anh tên gì vậy?- cô chớp chớp mắt hỏi
 - Anh tên Lục Chấn Phong!- anh hôn lên trán cô rồi đóng cửa lại. Cô cũng nhắm mắt lại ngủ, trong mơ cô thấy một người đàn ông và một người phụ nữ đang ngồi trên một chiếc máy bay, khoảng một lát thì m.n phát hiện chiếc máy bay có đặt bom và
- Bùm
- Chiếc máy bay rớt xuống biển, tất cả ai trên máy bay đều chết
- Áaaaaaa!- cô hét lớn, mồ hôi nhễ nhãi
 - Em sao vậy?- anh hốt hoảng chạy vào, lau mồ hôi cho cô
 - Ba mẹ tôi đâu?- cô nắm chặt tay anh
 - Ba mẹ em đi máy bay thì máy bay bị gài bom, họ chết rồi!- anh ôm cô vào lòng nói
 - Thật... sao?- mắt cô ngập nước
 - Thật! Nhưng em yên tâm, anh luôn ở bên cạnh em!- anh vỗ lưng cô nói, rồi nhẹ nhàng đỡ cô nằm xuống
 - Ngủ đi!- anh cười nhẹ. Cô nhắm mắt lại, miệng nhẹ nhàng nói
 - Cảm ơn anh!- rồi đi vào giấc ngủ
 - Anh xin lỗi!- giọng nói anh thật nhỏ rồi anh bước đi, trong đầu tràn đầy phiền não

2. Chap 2

Sáng hôm sau

Hôm nay cô thật là xinh đẹp nha! Cô diện một chiếc váy vàng, lụa mỏng, chiếc váy dài tới gối làm cho cô như một làn gió vậy, chỉ cần một cơn gió nhẹ cũng có thể thoải bay cô. Cô mở cửa phòng và bước ra sân vườn, cô bước lại chỗ một cặp chó đang nằm trong chuồng, cô ngồi xuống bãi cỏ nhìn đôi chó nói

- Chị buồn quá à! Hay là hai em chơi với chị nha!- cô mỉm cười định xoa đầu chú chó thì

Gâu

Hai con chó sủa lớn rồi nhìn, cô cười gượng rồi đứng dậy và chạy, cô chạy bằng một tốc độ nhanh nhất.

Giải thích: cô thấy con chó sủa lớn tưởng nó định cắn cô nên cô chạy

Phòng khách

- Thừa thiếu gia! Thiếu phu nhân đang bị hai con chó rượt ngoài sân ạ!- tên bảo vệ nói. Anh khẽ nhú mồm rồi nhanh chóng biến mất mà thay vào là một bộ mặt lạnh hơn băng, anh bước ra sân thì thấy cô đang chạy, phía sau là hai con chó đang rượt theo nhìn cực kì tức cười

- Chấn Phong, Cứu Em!- cô hét lớn, anh chỉ nhìn cô nhún vai nói

- Em tự làm tự chịu!

- Anh là đồ độc ác!- cô hét lên và

Ào

Cô không để ý trước mặt mình là một cái ao nuôi cá và té xuống, anh liền nhanh chóng nhảy xuống hồ đưa cô lên bờ

- Em có sao không?- mặt anh tràn đầy lo lắng. Cô bĩu môi quay qua chỗ khác mà không thèm để ý mình đang nằm trên đùi anh

- Ngốc! Anh lo lắm biết không?- anh cốc yêu cô

- Lo lắng mà không chịu đuổi mấy con chó đó đi để nó hại em té xuống hồ cá!- cô trề môi nói

- Hai con chó đó không bao giờ cắn người trừ khi anh cho phép!- anh cười nói

- Aaaaa! Anh đáng ghét quá! Sao không nói sớm!- cô đánh vào người anh

- Em ngủ 2 tháng rồi nên vận động chân tay một chút!- anh nhún vai nói

- Em muốn đi học!- cô nhìn anh bằng đôi mắt long lanh

- Anh sẽ thuê gia sư đến nhà dạy em!- anh cười

- Em muốn đi học!- cô lặp lại câu nói vừa rồi

- Không được!- anh xoa đầu cô

- Tuyệt thực!- cô giận dữ nói rồi bỏ đi, anh nhìn cô, đôi mắt anh tràn đầy lo lắng

3. Chap 3

Phòng của cô

- Chấn Phong đáng ghét! Chấn Phong chết tiệt! Tôi ghét anh!- cô nhìn con gấu bông và đập con gấu không thương tiếc

- Nghi Nghi! Mở cửa!- anh gõ cửa phòng cô nói

- Anh mà vào đây tôi chết cho anh coi!- cô lạnh lùng nói

1 ngày sau

Khuôn mặt của cô cực kì xanh xao vì chưa ăn uống gì cả

- Nghi Nghi! Em mở cửa ra cho anh!- anh đập cửa nói

- Chấn... Phong!- cô vừa nói xong thì liền ngất

Ở bên ngoài anh cực kì lo lắng cho cô, thấy cô không trả lời liền đá cửa vào phòng

Rầm

Anh vừa vào phòng thì thấy cô nằm dưới đất, anh hốt hoảng bế cô lên giường rồi cho người gọi bác sĩ đến.

5' sau

Bác sĩ đã đến và đang khám cho cô, khám một hồi thì bác sĩ nói với anh

- Thừa thiếu gia! Thiếu phu nhân do không ăn uống đầy đủ nên bị suy nhược cơ thể! Đây là thuốc của thiếu phu nhân! Thiếu gia cho người mua là được!- bác sĩ nói rồi lấy hành lí bước đi. Anh cho người lấy thuốc xong thì ngồi bên cạnh chỗ cô nằm, vuốt tóc cô nói

- Anh xin lỗi em!

- Hihi! Anh cho em đi học đi!- cô mở mắt ra cười tươi

- Được!- anh xoa đầu cô

- Thương anh nhất!- cô ngồi bật dậy, ôm anh thật chặt

- Nhưng phải ở nhà dưỡng sức 1 tuần mới được đi học!- anh ôm cô nói

- Uk!- cô gạt đầu nhìn anh cười rạng rỡ

4. Chap 4

1 tuần sau

Phòng khách

- Anh thấy em mặt đồng phục đẹp không?- cô từ trên lầu chạy xuống nhìn anh cười tươi. Hôm nay cô rất xinh xắn nhé! Áo sơ mi màu trắng và váy màu đỏ tới gối, cô còn thắt thêm cái cà vạt màu đỏ nữa chứ

- Rất đẹp!- anh nhìn cô cưng chiều.

- Anh mặt đồng phục cũng rất đẹp!- cô cười tươi

Cô 16t, anh 17t

- Chúng ta đi!- anh nói rồi nắm tay cô lên một chiếc xe thể thao

Học viện L

Học viện này là của nhà anh mở

Anh và cô vừa bước xuống xe thì m.n đang đứng trên sân trường liền né ra

- Sao m.n lại né ra vậy?- cô ngây thơ hỏi

- Anh không biết!- anh nhún vai nói

- Em học lớp nào vậy?- cô mỉm cười

- 10Vip!- anh nói rồi phân phó cho hai vệ sĩ đi theo cô rồi anh bước đi, cô không thắc mắc mà chạy thẳng vào lớp

Lớp 10Vip

Cô vừa bước vào lớp thì thấy m.n né ra, cô nhún vai khó hiểu rồi đi thẳng xuống bàn cuối ngồi

- Bạn quen với hội trưởng Phong sao?- cô bạn ngồi bên trên quay xuống nói

- Uk! Anh ấy là anh họ mình!- cô cười tươi ” tốt nhất là nên che dấu vụ cô là hôn phu của anh”

“...” là suy nghĩ của nhân vật

- Uk! Vậy thì được, chúng ta làm bạn nha?- cô bạn mỉm cười

- Uk! Mình tên Phương Nghi Nghi, còn you?- cô nói

- Tổ tên Hà Gia Hân!- Hân nói rồi nói tiếp
- Ra chơi hẹn ở căn - tin nhé!
- Uk!- cô gật đầu
- Ra chơi
- Căn - tin
- Cô và Hân đang ngồi ở một bàn khuất vì cô không thích chỗ đông người
- You ăn gì? Tổ lấy cho!- cô cười tươi
- Cam ép và gà rán!- Hân nháy mắt, cô gật đầu rồi chạy đi lấy đồ ăn. Không biết vô tình hay cố ý một đứa con gái làm đổ nguyên một bát súp nóng hổi vào tay cô làm tay cô đỏ hoe. Đôi mắt cô ngập nước và tức nhiên cô khóc òa lên
- Cô bé! Cô bị sao vậy?- một chàng trai bước lại chỗ cô hỏi
- Tôi... hức... tôi... hức... không quen... hức... anh!- cô nói trong tiếng nấc
- Em bị gì vậy?- anh từ đâu chạy tới ôm cô vào lòng, đôi mắt anh thoáng liếc chàng trai vừa nói chuyện với cô
- Em... đau!- cô nhìn cánh tay đỏ hoe của mình thì khóc càng lớn hơn
- Nghi Nghi! Bà có sao không?- Hân từ đâu bước lại nói, giọng tràn đầy lo lắng
- Tổ không sao!- cô nhìn Hân cười gượng
- Cậu theo hội trưởng Phong về nhà dưỡng thương đi! Tổ sẽ thăm cậu!- Hân mỉm cười
- Uk!- cô gật đầu rồi anh dẫn cô về nhà

5. Chap 5

Biệt thự Lục gia

Phòng khách

Anh đang thoa thuốc cho cô

- Anh nghĩ em nên nghỉ học đi!- anh nhẹ nhàng nói
- Không chịu!- cô lắc đầu
- Hazzz! Em cứng đầu quá! Đứa con trai lúc sáng em gặp anh nghĩ em nên tránh xa!- anh băng lại vết thương của cô nói
- Tại sao?- cô khó hiểu hỏi
- Em không cần biết đâu!- anh ôm cô vào lòng nói
- Nghi Nghi! Bà có sao không?- Hân vừa bước vào cửa thì thấy anh và cô đang ôm nhau, khuôn mặt của Hân bỗng đỏ bừng, cô hốt hoảng đẩy anh ra bước lại chỗ Hân nói
- Cậu đến đây có gì không?
- Hihi! Không phải tổ đã nói sẽ đến thăm cậu sao?- Hân nắm tay cô mỉm cười
- Tổ và cậu ra vườn chơi ha?- cô cười tươi nắm tay Hân chạy ra khu vườn
- Trên xích đu
- Bà có quan hệ gì với hội trưởng Phong vậy?- Hân nghiêm túc nói
- Tổ là hôn phu của anh ấy!- cô cúi đầu

- Tớ nghĩ cậu nên hủy bỏ hôn ước!- Hân nói nhỏ
- Tại sao?- cô nhíu chặt mày
- Hội trưởng Phong là chủ của một băng đảng Mafia rất lớn đó!- Hân nói nhỏ rồi chạy đi để lại cô ngồi một mình ở đó với hàng đống câu hỏi ” tại sao Hân lại nói vậy? Chắc không phải đâu! Nhưng mà Hân là bạn thân mình, khi vào trường m.n cũng né mình và anh Phong ra nữa! Phải làm sao đây? Mình nhức đầu quá!” Cô lắc đầu liên tục mong sao cho cơn đau nhanh chóng
- Em bị sao vậy?- anh từ trong nhà chạy ra ôm cô vào lòng. ” cho dù anh ấy là ai đi nữa mình cũng sẽ ở bên cạnh anh ấy”, cô ôm anh thật chặt nói
- Em hết đau đầu rồi! Em muốn lấy xe đạp chạy xung quanh công viên!
- Được! Tối chúng ta sẽ đi!- anh hôn vào tóc cô

6. Chap 6

Tối

Ở trước sân là hơn chục chiếc xe đạp đôi, cô nhíu mày nói

- Anh mua hết sao?
- Uk! Em chọn một chiếc đi!- anh xoa đầu cô cưng chiều
- Màu vàng!- cô chỉ vào chiếc màu vàng nói
- Em chở anh đi!- anh leo lên yên sau nói
- Cái gì?- cô hét lớn
- Anh không biết chạy xe đạp!- anh nhún vai nói. Cô thở dài rồi leo lên yên trước đạp, đang đạp thì cô nói
- Em cũng không ngờ là mình biết chạy xe đạp!- anh ôm eo cô, đầu dựa vào lưng cô nói
- Anh và em cũng từ đạp xe đạp đi như thế này!
- Uk! Em mong có thể nhớ lại chuyện lúc trước!- cô cười tươi
- Còn anh mong em cứ như vậy! Luôn luôn vui vẻ và hạnh phúc ở bên anh!- anh nói khẽ nhưng cũng đủ để cô nghe thấy, cô chỉ im lặng
- Anh nói em là hôn phu của anh thật chứ?- cô hỏi
- Thật!- tay anh khẽ siết chặt áo cô
- Em cũng mong vậy! Và em mong anh đừng dấu em chuyện gì cả!- cô nói rồi cười tươi nói lớn
- Anh và em cùng đạp nhanh nhá!- rồi cả hai dùng sức đạp thật nhanh nhưng trong đầu của cả hai là rất nhiều câu hỏi

7. Chap 7

Sáng hôm sau

Học viện L

Sau trường

Cô đang ngồi trên băng đá sau trường, đôi mắt nhìn xa xăm

- Nhóc làm gì ở đây vậy?- chàng trai hôm qua bước lại chỗ cô
- Đừng lại gần tôi!- cô lạnh lùng
- Không ngờ thằng Phong cũng có thể quen với một cô bé dễ thương như vậy?- tên đó cười lạnh
- Biến. Khỏi. Mất. Tôi. Ngay!- cô nhấn mạnh từng chữ
- Haha! Cô bé, đi theo anh đi mà bỏ thằng Phong đi! Anh sẽ nâng niu em!- tên đó cười bỉ ổi

Chát

Một cái tát đau điếng vào người hắn mà thủ phạm là cô

- Mày dám!- tên đó tức giận nói
- Mày tên gì?- cô vẫn giữ chất giọng lạnh băng
- Tao tên Lý Mạnh Khang, cũng là đối thủ trong thế giới ngầm của chồng mày!- tên đó nhếch môi nói
- Khi tao chưa xưng hô bằng mày tao thì có nghĩa mày vẫn như bao người trong mắt tao còn khi tao xưng hô bằng mày tao có nghĩa mày đã là kẻ thù của tao!- cô nói rồi bước đi

Lớp 10Vip

- Bà đi đâu mà lâu vậy? Hôm nay lớp mình có học sinh mới đó!- Hân nhìn cô nói
- Tổ đi dạo thôi!- cô nhún vai nói
- Cô chào các em! Hôm nay lớp chúng ta có hai hs mới, các em vào gt đi!- cô chủ nhiệm nói. Từ ngoài cửa một chàng trai và một cô gái bước vào lớp
- Chào các bạn! Tổ tên Trần Ngọc Linh!- cô gái cười tươi nói
- Tôi tên Lâm Khải Thiên!- chàng trai nói, thế là cả hai tìm một bàn trống rồi ngồi

Tan học

Cô định đi ra ngoài thì bị tên bạn học mới nắm tay lại

- Cậu muốn tớ giúp gì à?- cô cười tươi, Thiên ôm cô vào lòng nói
- Anh nhớ em lắm Lam à!
- Tôi tên Nghi Nghi!- cô đẩy Thiên ra nói
- Không phải! Em tên là Hà Thái Lam, vợ sắp cưới của anh!- Thiên nói lớn
- Anh có bằng chứng không?- cô nhún mày nói. Thiên lấy trong túi quần ra một tấm hình chụp cô và Thiên
- Tôi cần có thời gian suy nghĩ!- cô nói rồi chạy đi. Hiện tại tâm trạng của cô rất rối

8. Chap 8

Công viên Q

Cô đang ngồi trên băng đá, mắt hướng ra hồ nước ở giữa công viên

- Phong!- đôi môi cô khẽ mấp máy

- Em không thể hiểu được mọi chuyện nữa rồi! Em rối lắm!- cô nhắm mắt lại nói. Từ phía sau một đôi bàn tay âm ập ôm lấy cô

- Anh biết mọi chuyện không thể giấu em nhưng anh không có can đảm để nói, cứ như vậy đi, anh thích em như vậy hơn!- anh nói. Cô đẩy anh ra tức giận nói

- Tôi xin anh, đừng xem tôi như một con ngốc nữa! Tôi nghĩ tôi và anh đừng nên gặp nhau một thời gian!- cô bỏ đi, đôi mắt ngập nước. Đôi mắt anh nhìn theo cô, ánh lên một tia buồn đậm

Mưa

Trời đang mưa giống như là khóc thay lòng cô vậy

Uớt

Mắt đầm nước mắt hay là nước mưa đây

Đau

Đau như ngàn tim đâm vậy

Đó là cảm giác của cô lúc này, cô đi lang thang trên đường lớn

- Em về nghỉ đi, sức khỏe em còn yếu lắm!- anh từ đâu bước lại, ôm chặt cô vào lòng

- Tại sao? Tại sao em nặng lời với anh như vậy mà anh vẫn dịu dàng với em!- cô tựa đầu vào vai anh nói rồi ngất xỉu

- Là anh có lỗi với em!- anh hôn lên tóc cô rồi bế cô về nhà

9. Chap 9

Biệt thự Lục gia

Phòng cô

Cô đang nằm ngủ trên một chiếc giường, anh đang nhìn cô đôi mắt anh đắm chiêu suy nghĩ. Đôi mắt của cô từ từ mở ra, cô lấy tay sờ lên khuôn mặt anh nói

- Em xin lỗi anh nhiều lắm nhưng xin anh hãy kể cho em tất cả sự việc về em được không?

- Anh xin lỗi!- anh nói rồi bước đi

Reng reng

Điện thoại của cô vang lên, cô bắt máy nói

- Alo

- Anh là Thiên đây! Nếu em muốn biết tất cả sự thật thì sáng mai khi vào trường em ra sân sau nhé?- Thiên nói

- Uk!- cô gật đầu rồi tắt máy, đôi mắt khép lại

Sáng

Học viện L

Sân sau

Cô đã ngồi ở băng đá từ rất sớm để chờ Thiên

- Em, anh và cả Phong đều bị cuốn vào vòng xoáy của tình cảm, gia đình và sự nghiệp!- Thiên từ đâu bước lại ngồi kể cô nói
- Em và Phong lúc trước đã từng rất yêu nhau nhưng ba em lại là cảnh sát nên tình yêu của em bị ngăn cản!- Thiên thở dài hỏi cô
- Chắc em chưa biết Phong là Mafia nhỉ?
- Tớ biết rồi!- cô cúi đầu nói
- Và mẹ em đã làm mai em cho anh, rồi anh yêu em và cố gắng làm cho em yêu anh nhưng đáp lại chỉ là câu nói " em chỉ xem anh như người anh trai "- Thiên nói tiếp
- Mọi chuyện vẫn sẽ như thế nếu ngày hôm đó không diễn ra! Do biết Phong yêu em nên Khang đã cho người ám sát ba mẹ em và bắt cóc em! Phong biết chuyện nên đã một mình xông vào nhà em để cứu m.n kết quả là Phong bị thương rất nặng vì đỡ đạn cho ba mẹ em, cùng lúc đó cảnh sát tới nên bọn đó chạy đi, do quá hoảng loạn nên em đã chạy ra đường và bị xe đụng từ đó em bị mất trí nhớ!- Thiên nhìn cô, tay xoa đầu cô nói
- Bây giờ anh cũng đã hiểu ra anh chỉ xem em như em gái, người anh yêu là Linh!- đôi mắt của cô bỗng nhòe nước
- Phong lúc nào cũng cảm thấy mình có lỗi với em cả! Vì không muốn em đau khổ nên Phong giấu anh thôi!- Thiên nói
- Tại sao anh lại kể em ra nghe chuyện này? - cô đau khổ hỏi
- Phong đã chịu khổ quá nhiều! Mọi chuyện nên kết thúc thôi em à! Cố gắng lên!- Thiên vỗ vai cô nói
- Tại sao anh lại nói em là vợ sắp cưới của anh? - cô hỏi
- Anh muốn xem em có mất trí nhớ thật không!- anh mỉm cười bước đi để lại mình cô ngồi đó. Cô cảm thấy đầu mình rất đau cũng có vài đoạn kí ức xuất hiện trong đầu cô nhưng cô chẳng nhớ được gì cả, cô lắc đầu liên tục rồi cố gắng bước về lớp

10. Chap 10

Biệt thự L

Anh đang ngồi ở phòng khách, khuôn mặt cực kì lo lắng vì đã tối rồi mà cô chưa về

Reng reng

Tiếng chuông điện thoại của anh vang lên, anh bắt máy

- Phong! Nếu mày muốn cứu con vợ mày thì 11 giờ trưa mai mày đến căn nhà hoang ở khu Y, mày chỉ được đi một mình!- giọng của Khang vang lên

Rắc

Vái điện thoại của anh được bẻ làm đôi

- Cho người tìm kiếm thiếu phu nhân ngay!- anh lạnh lùng
- Vâng!- tất cả người trong bang đồng thanh

Tại một biệt thự nhỏ ở ngoại thành

- Khang! Mày thả tao ra!- cô tức giận nói
- Em nghĩ sao khi chồng em bước vào đó! Bùm, thế là tan xác!- Khang cười đê tiện

- Mày mà đụng tới ảnh tao chắc chắn sẽ giết chết mày!- cô lạnh lùng nói

- Tao thách mày đó!- Khang nhếch môi

Bực

Sợ dây trói tay cô đứt ra, cô nhanh chóng chạy ra khỏi đây, ai muốn bắt cô điều bị cô đánh cho tan xác

Ngoài đường

Cô cứ chạy, chạy mãi, mồ hôi trên người cô làm ướt đầm chiếc váy lụa cô đang mặc, trong đầu cô bây giờ chính là anh, cô muốn gặp anh để nói câu xin lỗi và cảm ơn anh, chỉ nhiều đó thôi cô cũng an lòng, cô vẫn cứ chạy mà không để ý trước mặt mình là một chiếc xe hơi

Rầm

Cô gục xuống, máu từ đầu cô chảy ra rất nhiều, từng đoạn, từng đoạn kí ức bắt đầu hiện ra trong đầu cô

- Thái Lam!- anh hét lớn rồi chạy tới chỗ cô, ôm cô vào lòng, một giọt nước mắt của anh rơi trên má cô, cô cố gắng nâng tay chạm vào mắt anh

- Đừng... gọi em... là Thái... Lam! Em... là Nghi Nghi... của anh mà!- cô cố gắng nói rồi mỉm cười

- Vợ... à! Em không... được chết bỏ anh lại một mình... đâu!- anh ôm cô thật chặt

- Chồng à! Em... muốn nói... với anh... là em... yêu anh! Em... xin lỗi... anh rất nhiều vì... suốt ngày gây.. rồi... để cho anh mệt mỏi! Em cảm... ơn anh vì luôn... ở bên cạnh em... lúc em buồn! Xin anh... xin anh cho em đi đi!- cô nói, nước mắt trên mắt cô và anh cứ tuôn ra

- Không! Anh không cho em đi!- anh nắm tay cô thật chặt nhưng sao cô không trả lời anh nữa? Sao đôi mắt cô không nhìn anh nữa

- Vợ à! Em đừng... trêu anh nữa! Anh... không giận đâu!- anh gục đầu vào vai cô và bật khóc

1 năm sau

Có một người con trai đang đứng trước mộ của một cô gái

- Vợ à! Hôm nay anh ở công ty được rất nhiều đồng nghiệp nữ tặng quà đó nha! Nhưng anh nói anh đã có vợ rồi! Em vui không? Anh... nhớ em lắm!- một giọt nước mắt từ mắt anh chảy ra. Từ đâu, một cơn gió ẩm thổi qua cuốn lấy giọt nước mắt của anh

- Vợ à! Anh đâu có khóc!!- anh nhìn vào tấm ảnh của cô đang cười nói

End

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/vo-a-anh-dau-co-khoc>